

ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ ΤΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ

Γνωρίζοντας (παρελθόν), Κατανοώντας (παρόν), Οραματίζοντας (μέλλον)



Ηλίας Καλύβας

E: iliaskalivas@hotmail.com

W: <https://linktr.ee/EliasKalyvas>

Ημερομηνία: Ιούνιος 09, 2022

Μελέτη #1



ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ ΤΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ

Η ομιλία εκφωνήθηκε στη τελική φάση του ευρωπαϊκού διαγωνισμού του οργανισμού IMA στην αθήνα, στις 9 απριλιου 3

Εισαγωγή	4
Η δήλωση	4
Ηγεσία, ηγέτης	5
Επικεντρώνοντας στον ομιλητή.....	6
Παρόντας χρόνος	7
Καλώς ορίσατε στον Μετα-νεωτερικό κόσμο. Είναι η ονομασία της εποχής μας!!!	8
Πέτυχε τους επαγγελματικούς σου στόχους.....	9
Υπόθεση μελέτης	10

ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ ΤΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ

ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ (ΠΑΡΕΛΘΟΝ) - ΚΑΤΑΝΟΩΝΤΑΣ
(ΠΑΡΟΝ) - ΟΡΑΜΑΤΙΖΟΝΤΑΣ (ΜΕΛΛΟΝ)



Η ΟΜΙΛΙΑ ΕΚΦΩΝΗΘΗΚΕ ΣΤΗ ΤΕΛΙΚΗ ΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΙΜΑ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΣΤΙΣ 9 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Χαίρετε, ονομάζομαι Ηλίας Καλύβας και είμαι ενθουσιασμένος που βρίσκομαι μαζί σας, σε αυτό το εξαιρετικό γεγονός που διοργανώνει ο ΙΜΑ, τον Ευρωπαϊκό Διαγωνισμό Οικονομικών Σχολών.

Επίσης, εκφράζω την ευγνωμοσύνη μου στα μέλη του ΙΜΑ και ευχαριστώ ιδιαίτερα τον Bernardin Generalao, για την ευκαιρία που μου έδωσε να συμμετάσχω σε αυτή την υπέροχη εκδήλωση.

Η επαγγελματική μου ασχολία είναι να βοηθάω άτομα να ξεπερνούν τις επαγγελματικές προκλήσεις τους και να τα καθοδηγώ να επιτύχουν τους στόχους τους, εφαρμόζοντας το πρόγραμμα μεντορείας που έχω δημιουργήσει. Ανακάλυψα τη μεντορεία ύστερα από 21 χρόνια υπηρεσίας στον στρατό και αρκετές αναζητήσεις. Σε επίπεδο σπουδών, έχω πτυχίο στον Ελληνικό Πολιτισμό, από το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο. Μεταπτυχιακό στην Ιστορία της Τέχνης, από το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών. MBA στις Διεθνείς Επιχειρήσεις από University of East London και είμαι υποψήφιος διδάκτορας στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, στο τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Ιστορίας. Επίσης, αρθρογραφώ και επί του παρόντος γράφω ένα βιβλίο για την ιστορία και τη σημασία της μεντορείας.

Εισαγωγή

Λαμβάνοντας υπόψη τις σπουδές μου στην ιστορία, την ιστορία της τέχνης και την πολιτική φιλοσοφία, έχω την τάση να προσεγγίζω τα θέματα που με ενδιαφέρουν με συνθετικό τρόπο, ξεκινώντας από τη “μεγάλη εικόνα” και παρατηρώντας τις συνδέσεις που δημιουργούν αλλά και πώς σχηματίζονται οι μεταξύ τους σχέσεις. Σε αυτό το πλαίσιο και παράλληλα με την εγγενή εμπειρία μου προσέγγισα τους όρους **Ηγέτης** και **Ηγεσία**.

Για τον λόγο αυτό η παρουσίασή μου θα είναι λίγο διαφορετική. Και εννοώ ότι δεν θέλω να σας μιλήσω για θεωρίες ηγεσίας αλλά και τους διαφορετικούς τύπους ηγεσίας, που είναι πολλοί και ακόμα εμπλουτίζονται. Άλλωστε, ο καθένας μπορεί να βρει εύκολα αυτές τις πληροφορίες στο διαδίκτυο.

Δεν λέω ότι δεν έχουν αξία· χρειαζόμαστε αυτές τις θεωρίες, χρειαζόμαστε αυτή τη γνώση, αλλά όταν πρέπει να εξετάσουμε έννοιες που αφορούν την ανθρώπινη έκφραση και συμπεριφορά πρέπει να δούμε πέρα από τις θεωρίες, πρέπει να δούμε την ίδια της φύση τους. Και η φύση των λέξεων Ηγέτης και Ηγεσία είναι βαθιά ανθρώπινες και δεν αγγίζουν μόνο το πεδίο της διοίκησης επιχειρήσεων αλλά απασχολούν τη φιλοσοφία, την ιστορία, την ψυχολογία και την κοινωνιολογία.

Μέσα από τη συνθετική προσέγγιση ο σκοπός μου είναι να σας δείξω την ουσία του Ηγέτη και της Ηγεσία, ώστε να σας παρακινήσω να σκεφτείτε λίγο διαφορετικά και να προκαλέσω τη σκέψη σας. Να σας εγείρω ερωτήματα, τα οποία εσείς θα απαντήσετε.



Η δήλωση

Η οπτική μου στο θέμα συνοψίζεται με την ακόλουθη διατύπωση:

“ Όπως η φύση κρατά κρυμμένους τους πολύτιμους λίθους και οι μεταλλωρύχοι χρειάζεται να σκάψουν βαθιά για να τους ανακαλύψουν, έτσι και οι δεξιότητες του ανθρώπου είναι κρυμμένες. Και για να τις ανακαλύψει κάποιος θα σκάψει βαθιά μέσα του. Ο δρόμος στην αναζήτηση τους είναι δύσκολος, αλλά είναι ο δρόμος που θα τον οδηγήσει να γίνει Ηγέτης”.

ΑΣ ΑΡΧΙΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ!

Ηγεσία, ηγέτης

Ηγεσία, ηγέτης, ψάχνουμε για κάποιον με ηγετικές ικανότητες, ψάχνουμε τρόπους να γίνουμε ηγέτες ή να αναπτύξουμε τις ηγετικές μας ικανότητες. Η λέξη ηγέτης και οι σχετικές με αυτή λέξεις βρίσκονται στο καθημερινό μας λεξιλόγιο... με πάρα πολλούς τρόπους. Στην υπηρεσία Google Trends της Google μπορείτε να δείτε τα υψηλά ποσοστά αναζήτησης που έχει η λέξη ηγέτης αλλά και τα αυξανόμενα ποσοστά των όρων αναζήτησης “Τι σημαίνει ηγέτης” και “Τι σημαίνει ηγεσία”.

Ενώ το ενδιαφέρον είναι μεγάλο και την ίδια στιγμή οι πληροφορίες είναι ορθάνοιχτες και σχεδόν ανεξάντλητες, αλλά ακόμη και τα διάφορα προσφερόμενα προγράμματα/μαθήματα από οργανισμούς και ιδρύματα, αναφορικά με την ηγεσία, είναι πολλά έχουμε το παράδοξο της έλλειψης ατόμων με ηγετικές ικανότητες. Η έλλειψη ηγετών είναι εμφανής όχι μόνο στον χώρο των επιχειρήσεων, είναι ξεκάθαρη ανάγκη στην πολιτική αλλά και σε κάθε κοινωνικό μας σύστημα.

ΚΑΙ ΔΙΕΡΩΤΩΜΑΙ!

Είναι λέξη εντυπωσιασμού και της μόδας; Πιστεύω πως ναι, είναι! Όμως, το θέμα είναι ότι δεν χρειαζόμαστε λέξεις και φράσεις εντυπωσιασμού, χρειάζεται να καταλάβουμε τη σημασία των λέξεων. Έχουμε την ανάγκη να προσεγγίσουμε τις έννοιες χωρίς εντυπωσιασμούς.

Και εξηγώ!

1. Οι ηγετικές ικανότητες είναι σημαντικές για τον κάθε άνθρωπο, όχι μόνο για την επαγγελματική εξέλιξη του, αλλά και για την ίδια τη ζωή.
2. Οι δεξιότητες αυτές δεν είναι γνώσεις εκπαίδευσης (εξωτερική γνώση), αλλά εσωτερική γνώση (εσωτερική εμπειρία).
3. Οι δεξιότητες αυτές κατακτώνται μέσα από συνεχόμενες διαδικασίες. Και αυτό γιατί δεν “δίνονται”. Καθώς μεγαλώνουμε και μαθαίνουμε και βλέπουμε νέα πράγματα και συναντούμε νέους ανθρώπους, ανακαλύπτουμε ξανά και ξανά νέα στοιχεία για τον εαυτό μας και τον κόσμο.



INSIDE VIEW



OUTSIDE VIEW

Το σημείο κλειδί εδώ είναι να κατανοήσουμε πως οι ανθρώπινες δεξιότητες δεν είναι μεταδιδόμενες, τις οποίες κάποιος μπορεί να διδαχθεί. Η αποκτώμενη γνώση χωρίζεται σε δύο κατηγορίες:

- Πρώτη είναι η εξωτερική ή αντικειμενική γνώση, όλες οι πληροφορίες που αποκτούμε από την εκπαίδευση.
- Δεύτερη είναι η εσωτερική ή υποκειμενική γνώση, την οποία αποκτά κανείς μελετώντας τον ίδιο του τον εαυτό.

Βεβαίως, όλη η εξωτερική γνώση μπορεί να μας βοηθήσει στην αναζήτησή μας. Όμως, εξαρτάται από τον καθένα αν κάνει το επόμενο βήμα και ξεκινήσει το ταξίδι της ανακάλυψης του εαυτού του. Να κατανοήσει τον παρόντα χρόνο και να ελέγξει τη θέση του μέσα σε αυτόν.

Και μπορεί στο σημείο αυτό να ρωτήσει κάποιος: Γιατί χρειάζεται να ανακαλύψω τον εαυτό μου για να γίνω ηγέτης;

Επειδή η ηγεσία είναι νοητική και συναισθηματική κατάσταση. Η ηγεσία δεν είναι θέση. Είναι νοοτροπία. Η ανάπτυξη των ηγετικών χαρακτηριστικών είναι η βελτίωση του τρόπου σκέψης. Και η εξέλιξη του τρόπου σκέψης δεν είναι επιστημονική διαδικασία που την αναλύεις ή επάγγελμα που εκπαιδεύεται. Αντίθετα, είναι βίωμα που βασίζεται στην εμπειρία. Αποκτούμε εμπειρία μόνο όταν αφομοιώνουμε σε βάθος τα γεγονότα που συμβαίνουν. Για να τα αφομοιώσουμε διεξοδικά πρέπει να αναλογιστούμε σε βάθος τι συνέβη και μέσα σε ένα δεδομένο πλαίσιο, προκειμένου να κατανοήσουμε το πραγματικό νόημα.

Για παράδειγμα

Ένα από τα σπάνια πετράδια που πρέπει να αναζητήσεις είναι εκείνο το στοιχείο ή εκείνα τα στοιχεία που θα βελτιώσουν τη δεξιότητα της ενεργητικής ακρόασης, η οποία είναι σημαντική σε έναν ηγέτη. Όστε να λαμβάνεις καλύτερες αποφάσεις, να επιλύεις ένα προβλήματα αλλά και να δημιουργείς ισχυρές σχέσεις.

Επικεντρώνοντας στον ομιλητή

Η ενεργητική ακρόαση είναι το ανώτερο επίπεδο της αποτελεσματικής επικοινωνίας. Είναι η ικανότητα να επικεντρώνεται πλήρως στον συνομιλητή, να κατανοεί την πληροφορία και να απαντάς στοχαστικά. Ο επιδραστικός ακροατής μπορεί να κατανοήσει αυτά που δεν λέει ο ομιλητής, παρατηρώντας όλες τις εκφράσεις. Ακούγεται εύκολο, αλλά δεν είναι. Ιδιαίτερα όταν πρόκειται για δύσκολη συζήτηση.

Οι περισσότεροι άνθρωποι όταν συμμετέχουν σε μια συζήτηση σκέφτονται τι θα πρέπει να πουν όταν ο συνομιλητής τους παύσει ή όταν τον διακόψουν. Συνήθως αντανακλούν τις σκέψεις και τα συναισθήματά τους, τις προκαταλήψεις και τις εμπειρίες τους στο άλλο άτομο. Το αποτέλεσμα είναι η ερμηνεία τους να είναι λανθασμένη. **Για να είναι σε θέση κάποιος να κατανοήσει τον άλλο προϋποθέτει να έχει αναγνωρίσει τον εαυτό του.**



Η κατανόηση της βαθύτερης σημασίας του εαυτού μας και του κόσμου που μας περιβάλλει είναι η ουσία της ηγεσίας. Στην περίπτωση της μη κατανόησης, η ηγεσία δεν υφίσταται και απλά αναφερόμαστε σε απερίσκεπτη και κατ' ευφημισμό ηγεσία. Για να είναι κανείς συνειδητοποιημένος απαιτείται υψηλή επίγνωση της πραγματικότητας και της σκέψης του αλλά και των συναισθημάτων του. Να αναγνωρίζει και να ξεπερνάει τις αυταπάτες του. Να απορρίπτει τις ξεπερασμένες πεποιθήσεις ακόμη και αξίες.

Για το λόγο αυτό χρειάζεται η αναστοχαστική νοοτροπία, δηλαδή η εξερεύνηση των συναισθημάτων, των πεποιθήσεων και των συμπεριφορών. Βέβαια, μέσα από τη διαδικασία του αναστοχασμού μπορεί να εγερθούν μια σειρά από αντιφάσεις σχετικά με το τι αναμένεται να κάνει ο ηγέτης και ποιος μπορεί ή θα πρέπει να είναι ο πιθανός αντίκτυπός τους.

Η αυτοεξερεύνηση/αυτοαναγνώριση είναι παράλληλα και ο μοναδικός τρόπος κατανόησης του παρόντος, στο τι συμβαίνει και γιατί, πως το περιβάλλον επιδρά στη σκέψη, τις ενέργειες και τα συναισθήματα. Κατανοώντας τον παρόντα χρόνο μπορούμε να ορίσουμε τη θέση μας σε αυτόν.

Παρόντας χρόνος

Αυτή τη στιγμή, μπορούμε να διακρίνουμε τα χαρακτηριστικά της εποχής μας; Τι αλληλοεπιδρά μαζί μας σε διαφορετικά επίπεδα και τι μας καθορίζει;

Ζούμε σε μια συνθετική και δυναμική εποχή, επειδή βρισκόμαστε στο κατώφλι μια νέας εποχής (ψηφιακή εποχή), όπου η τεχνητή νοημοσύνη κυριαρχεί και μεταβάλλει τις συνήθειες του ανθρώπου, τον τρόπο που σκέφτεται και την καθημερινότητά του. Σε αυτή την πραγματικότητα τα κυρίαρχα στοιχεία είναι η ταχύτητα, η πληροφορία και η αλλαγή.

Οι μετασχηματισμοί που συντελούνται λόγω της ανάπτυξης της ψηφιακής τεχνολογίας αλλάζουν τη φύση της επικοινωνίας, των σχέσεων, της γνώσης, της εκπαίδευσης και της εργασίας.

Και,

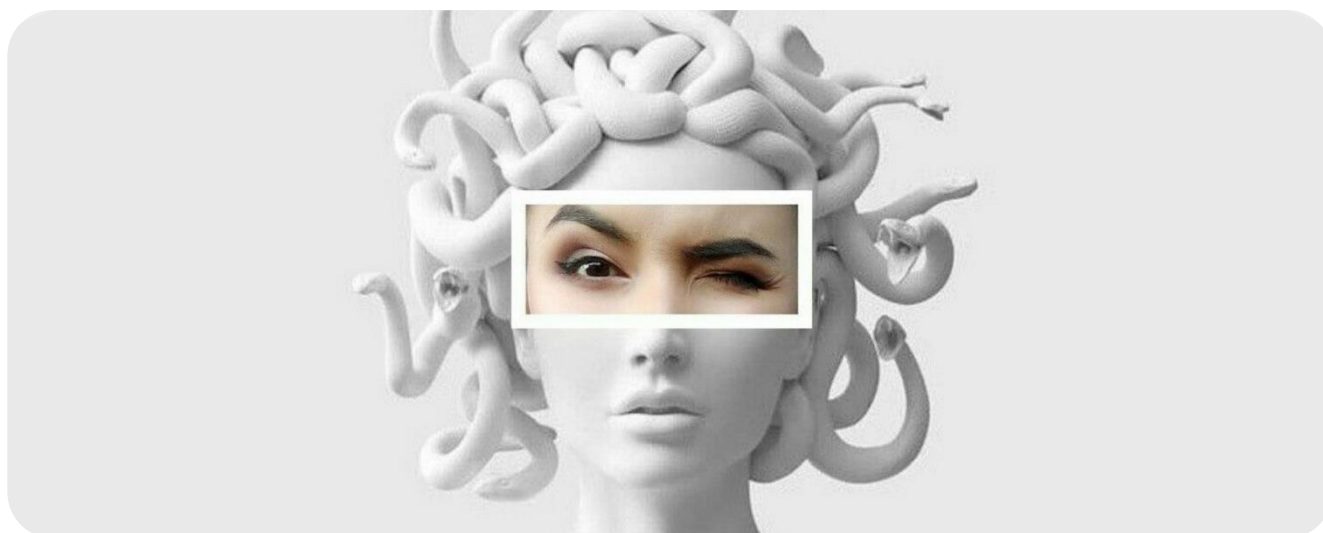
Για πρώτη φορά στη ιστορία της ανθρωπότητας το άτομο ανεξάρτητα από την καταγωγή, το φύλο, την κοινωνική του θέση και το επίπεδο των γνώσεων του έχει τη δυνατότητα να παρακινήσει χιλιάδες ανθρώπων μόνο με την παρουσίαση της άποψής του, της δικής του αλήθειας ή της ιστορίας του. μέσα από την ψηφιακή του ζωή. Την ψηφιακή του παρουσία.

Όμως, εδώ έχουμε να αναμετρηθούμε με ένα άλλο παράδοξο, αυτό των δύο υπάρξεων: της ψηφιακής και της πραγματικής. Η σκέψη μου σε αυτό το θέμα είναι ότι στην ψηφιακή ζωή οι αλλαγές πραγματοποιούνται με αστραπιαία ταχύτητα, χωρίς συνέπειες και προσπάθεια. Αντίθετα, στην πραγματική ζωή η αλλαγή θέλει χρόνο, προσπάθεια και έχει συνέπειες. Έτσι, όσο προσπαθούμε να συντονίσουμε την πραγματική μας ζωή σύμφωνα με την ψηφιακή το κενό μεταξύ **το τι νομίζουμε ότι γνωρίζουμε και τι πραγματικά γνωρίζουμε** θα μεγαλώνει.

Όπως στο παραπάνω παράδειγμα με την ενεργητική ακρόαση, είναι πολύ διαφορετικό το να ακούω τις λέξεις από το να κατανοώ την ιστορία. Έτσι, παρόλο που βλέπουμε εκατοντάδες αναρτήσεις να δημοσιεύονται στα κοινωνικά δίκτυα για την αξία της επικοινωνίας ελάχιστοι άνθρωποι γνωρίζουν πως να επικοινωνούν αποτελεσματικά.

“Στην Ελλάδα, χρησιμοποιούμε την φράση “άκου να δεις”. Είναι μια κοινή φράση και χρησιμοποιείται καθημερινά στον προφορικό λόγο από την πλειονότητα. Αν και ο καθένας μας τη χρησιμοποιεί, όταν ρωτήσεις για τη σημασία της φράσης ελάχιστοι γνωρίζουν να απαντήσουν. Και όταν μαθαίνουν πόσο απλή και ουσιαστική είναι η ερμηνεία της η πρώτη αντίδραση είναι: Αα, δεν το είχα σκεφθεί ποτέ! Η ερμηνεία της είναι πως “για να δεις μπροστά σου (για να καταλάβεις και να προχωρήσεις στη ζωή) χρειάζεται πρώτα να ακούσεις”. Αν δεν ακούσεις, δεν θα μπορέσεις να “δεις”.

Λοιπόν, το γνωστικό κενό μεταξύ **αυτού που νομίζω ότι γνωρίζω και αυτού που πραγματικά γνωρίζω**, όπως συμβαίνει και με τις δύο παρουσίες, υπονομεύει την αυτοπεποίθησή, την αυτογνωσία, συγχέει τα συναισθήματα και μας αποσπά.



Καλώς ορίσατε στον Μετα-νεωτερικό κόσμο. Είναι η ονομασία της εποχής μας!!!

Σύμφωνα με τους κοινωνιολόγους David Jary & Julia Jary, η μετανεωτερικότητα θεωρείται πως περιλαμβάνει τα χαρακτηριστικά ενός κόσμου ρευστού και κατακερματισμένου, χωρίς απόλυτες αξίες. Όλα βρίσκονται σε μια συνεχή και δυναμική κίνηση, με πολλές απόψεις. Οι άνθρωποι δεν πιστεύουν σε μοναδικές αλήθειες (επιστημονικές ή ιστορικές), δεν βλέπουν την επιστήμη και την τεχνολογία ως οχήματα της ανθρώπινης προόδου, αλλά ως όργανο της καθιερωμένης εξουσίας. Δεν δέχονται μεγάλες αφηγήσεις στα κοινωνικά και πολιτικά συστήματα, επειδή ο στόχος είναι να συνδεθούν με το εδώ και τώρα, και όχι με τον προγραμματισμό για κάποιο μακροπρόθεσμο στόχο.

Σε αυτό το περιβάλλον, των αντιφάσεων και των έντονων αντιθέσεων, όσο εξελίσσεται η τεχνολογία ο άνθρωπος όλο και περισσότερο έχει την ανάγκη να βρει την ισορροπία του, την πορεία του, τον προσανατολισμό του, τη φύση του. Και αυτή η ανάγκη είναι εμφανής σε κάθε κοινωνικό σύστημα που ενεργούμε (οικογένεια, κοινότητα, εργασία). Ουσιαστικά αναζητούμε αυτό το υψηλότερο επίπεδο των διαπροσωπικών ικανοτήτων, τις ηγετικές ικανότητες. Χρειαζόμαστε αυτές τις δεξιότητες στην καθημερινή μας ζωή, ώστε να ανταποκριθούμε αποτελεσματικά στην πολυπλοκότητα του κόσμου μας και να τον κατανοήσουμε.

Πέτυχε τους επαγγελματικούς σου στόχους

Σύντομα θα είστε στην αγορά εργασίας και είμαι σίγουρος ότι παρακολουθείτε ήδη τις αλλαγές και τις απαιτήσεις της σημερινής επιχείρησης και τις ανάγκες για το μέλλον. Εκτός από τις γνώσεις σας στον τομέα σας, το πτυχίο σας, το μεταπτυχιακό σας και τις πιστοποιήσεις σας... για να πετύχετε τους επαγγελματικούς σας στόχους και να είστε πολύτιμοι για τις εταιρείες σας, πρέπει να έχετε συναισθηματική νοημοσύνη, κριτική σκέψη, ορθό συλλογισμό, δημιουργικότητα, καινοτομία και ευελιξία για να πούμε το πιο σημαντικό.

Όμως, ήταν πάντα τόσο σύνθετος και απαιτητικός ο κόσμος; Η άποψή μου είναι πως όχι, δεν ήταν. Τις προηγούμενες δεκαετίες οι κοινωνίες και οι επιχειρήσεις επικεντρώνονταν στην οικονομική αποδοτικότητα και παραγωγικότητα, με γνώμονα τον ορθολογισμό και την επιδίωξη της γραμμικής πρόοδου. Για κάθε νέο η γραμμική πρόοδος ήταν να σπουδάσει, να βρει μια καλή δουλειά με καλή προοπτική και καθώς η ίδια η δουλειά είχε την αυταξία της θα αφιέρωνε τη ζωή του στην εργασία του. Και ο τρόπος ζωής αυτός ήταν αποδεκτός από την κοινωνία. Οι άνθρωποι επεδίωκαν την κοινωνική καταξίωση μέσω της επιτυχίας στην εργασία. Από την άλλη πλευρά, οι εταιρείες εστίαζαν μόνο στο κέρδος, έλεγχαν την απόδοση και επιβράβευαν τον πιστό και “καλύτερο” υπάλληλο.

Αλλά στη μεταμοντέρνα εποχή αυτές οι αξίες δεν υπάρχουν, δεν είναι πλέον χρήσιμες. Επειδή δεν μπορούν να βοηθήσουν στην κατανόηση του κόσμου στον οποίο ζουν οι άνθρωποι και των οργανισμών στους οποίους εργάζονται. Τώρα οι εταιρείες οφείλουν να παραμένουν σε σύνδεση με τις κοινωνίες και το φυσικό περιβάλλον, μέσω πολιτικών χωρίς αποκλεισμούς και διακρίσεις, υιοθετώντας σύγχρονες διαδικασίες ανθρώπινου δυναμικού και εφαρμόζοντας στις στρατηγικές τους αρχές της Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης. Το εργασιακό περιβάλλον χρειάζεται να είναι ένα οικοσύστημα όπου όλα τα μέλη έχουν αξία και συμμετέχουν στην ανάπτυξη της εταιρείας με διαδραστικό τρόπο. Η αξία τώρα είναι η ισορροπία στην προσωπική και επαγγελματική ζωή. Η έμφαση στον άνθρωπο.

Σε αυτό το πλαίσιο, οι ηγέτες πρέπει να αναπτύξουν την ικανότητα να κατανοούν τις προκύπτουσες ανάγκες των κοινωνιών και να προσαρμόζουν την προσέγγισή τους στις ανθρώπινες προσδοκίες. Άλλωστε οτιδήποτε συμβαίνει στην κοινωνία επηρεάζει όλα τα συστήματά της. Έτσι, πρέπει να χρησιμοποιήσουν την εξουσία τους για να καλλιεργήσουν την ευτυχία μέσω της εμπιστοσύνης και της φροντίδας. Πρέπει να επικοινωνούν αποτελεσματικά τις πληροφορίες, να είναι ουσιαστικοί και να δίνουν την ευκαιρία στους γύρω τους να δράσουν και να δημιουργήσουν. Ο ηγέτης τώρα και στο μέλλον είναι “προπονητής” και υπηρετεί ένα όραμα, μια αξία. **Η ηγεσία δεν είναι μια αρχή που δίνει εντολές, είναι μια ευθύνη που θέτει ερωτήματα.**

Υπόθεση μελέτης

Πριν κλείσω την ομιλία μου, θέλω να σας θέσω μια άσκηση υπόθεσης για να σκεφθείτε αλλιώς... ως αποτέλεσμα της παρουσίας. Χωρίς εξετάσεις, αλήθεια!

“Ενώ είμαστε εδώ, και μιλάμε για τον ηγέτη και την ηγεσία έχουμε μια κρίση στην Ευρώπη, έναν πόλεμο. Οι λόγοι είναι πολλοί (πολιτικοί, οικονομικοί, γεωστρατηγικοί) και επηρεάζουν τη ζωή μας, καθιστώντας την πραγματικότητά μας πιο εύθραυστη και το μέλλον μη ασφαλές. Αλλά, τι μπορούμε να παρατηρήσουμε σε αυτήν την κατάσταση σχετικά με το θέμα μας; Τη σύγκρουση δύο διαφορετικών τύπων ηγετών και στυλ ηγεσίας, με τον τρόπο που αυτοί οι ηγέτες κατανοούν τον κόσμο, πως λαμβάνουν και εφαρμόζουν τις αποφάσεις, πως έγιναν ηγέτες, πως και αν εκφράζουν τα συναισθήματα και τις σκέψεις τους, Ποιες είναι οι μεθόδους που χρησιμοποιούν και πολλά άλλα πράγματα. Δεν θα συγκρίνω και δεν θα περιγράψω τα χαρακτηριστικά των ηγεσιών τους. Απλώς, τοποθετώ την ηγετική διάσταση σε αυτή την κατάσταση που τελικά αντικατοπτρίζει σε εξαιρετικά μεγάλο βαθμό τις πολλαπλές προκλήσεις των κοινωνιών μας, σε αυτή τη μεταβατική εποχή. Ο ιστορικός του μέλλοντος, μελετώντας αυτούς τους δύο ηγέτες θα είναι σε θέση να ερμηνεύσει μέχρι κάποιο σημείο το χρόνο μας και θα είναι σε θέση να εξαγάγει γενικότερα συμπεράσματα. Προσπαθήστε καλά να προσεγγίσετε αυτό το ζήτημα με συνθετικό τρόπο, από διαφορετικές οπτικές θέστε τις ερωτήσεις σας και μετά από αυτό δείτε τα συμπεράσματά σας. Ίσως, θα έχετε διαφορετική ερμηνεία, από αυτή που μέχρι τώρα έχετε”.



ΓΙΑ ΤΟ ΤΕΛΟΣ

Η μόνη παρότρυνσή μου προς εσάς είναι: προσπαθήστε να βρείτε έναν ή μια μέντορα, από το πανεπιστήμιό σας, από την εργασία σας, ή οποιοδήποτε άλλο σύστημα στο οποίο ενεργείτε. Αναζητήστε κάποιον που σας εμπνέει και έχει την εμπειρία να σας βοηθήσει στο ταξίδι της ζωής σας. Θα είναι μια από τις πιο πολύτιμες εμπειρίες. Βαθιά πιστεύω ότι με την μεντορεία θα ανακαλύψετε έναν νέο κόσμο ευκαιριών.

Σας εύχομαι να έχετε πάντα τη δύναμη να πιστεύετε στον εαυτό σας και να οραματίζεστε!

Τύχη αγαθή.

Ευχαριστώ για την ακρόαση!!!

<https://www.linkedin.com/in/iliaskalivas/>

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με το πρόγραμμά μου, ομιλίες και παρουσιάσεις επικοινωνήστε μαζί μου.